

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหาร ส่วนตำบลท่ายายเชียง อำเภอพหลมพหลรลล จงหวัดพหลนลล

วันที่ได้รับต้นฉบับบทความ : 4 กุมภาพันธ์ 2562
วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ : 11 มีนาคม 2562
วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 29 เมษายน 2562

*พัชรล วงศสงเทียน**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพหลสงครลล

สฤณล พัฒนเวช

นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพหลสงครลล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลท่ายายเชียง อำเภอพหลมพหลรลล จงหวัดพหลนลล ประชากรได้แก่ ประชาชนใน 6 หมู่บ้าน ทั้งหมดจำนวน 5,444 คน มีขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 361 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบคือ Independent Sample T-Test และ One way Anova ผลการวิจัยพบว่า

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลท่ายายเชียง ในภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านการปฏิบัติประชาชนร้องลงมาคือ การมีส่วนร่วมการรับผลประโยชน์ ด้านการวางแผน การร่วมคิดและตัดสินใจ และด้านการร่วมประเมินผล ตามลำดับ ส่วนผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลท่ายายเชียง อำเภอพหลมพหลรลล จงหวัดพหลนลล ทั้ง 4 ด้านจำแนกตามเพศและการศึกษาไม่แตกต่างกัน ยกเว้นจำแนกตามอายุและอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม, การบริหารจัดการ, องค์การบริหารส่วนตำบล

* ผู้ประสานงานหลัก: patchara.s.p@hotmail.com

Public Participation in management of Thapyaichiang Sub District Administration Organization, Phom Phiram District, Phitsanulok Province.

Received: February 4, 2019

Revised: April 11, 2019

Accepted: May 29, 2019

Patchara wongsangtein^{*}

Lecture of Management

Faculty of Management Science, Pibulsongkram Rajabhat University

Sakuna Phattanavej

Bachelor of Management

Faculty of Management Science, Pibulsongkram Rajabhat University

Abstract

The research aims to study and compare the public participation in management of Thapyaichiang Sub District Administration Organization, Phomphiram District, Phitsanulok Province. This study collect data from people in 6 villages where have a total population of 5,444 population, with 361 sampling facilities. Research tool are the questionnaire in the statistical analysis using percentage, the mean and standard deviation. The statistics are used to compare the Independent are Sample T-Test and One way Anova.

The research results as follows the public participation in management of Thapyaichiang Sub District Administration Organization, Phomphiram District, Phitsanulok Province , there are fourth overall at the high level in considering each side found that the most are in the operation, participation benefits participation planning , thinking and decision , and evaluation respectively. The results of the comparison indicated that public participation in management of Thapyaichiang Sub District Administration Organization, Phomphiram District, Phitsanulok Province there are fourth overall did not differ by sex, and education. However ageing, occupation were differed in statistically significant 0.05

Keywords: Participation, Management, Sub district Administration Organization.

^{*} Corresponding Author: patchara.s.p@hotmail.com

บทนำ

กฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายที่มีลำดับศักดิ์สูงสุด เป็นกฎหมายแม่บทในการปกครองประเทศ ได้มีบทบัญญัติหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนโดย “การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ จึงได้มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง รวมถึงพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึง และพัฒนาจังหวัดให้มีความพร้อมเป็นองค์การปกครองท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น” (ธีรยุทธ สุดเสมอใจ, 2550)

ในปัจจุบันการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมีการแบ่งลักษณะการบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยมีนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 โดยมุ่งเน้นให้การบริหารราชการแผ่นดินมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรมและจริยธรรมควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบวิธีการทำงานเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ ภาครัฐต้องตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของประชาชนซึ่งความต้องการและความคาดหวังดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกจึงจำเป็นต้องปรับปรุงคุณภาพให้สนองความต้องการดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามการดำเนินการเป็นสิ่งที่ทำได้ไม่มากนัก เนื่องจากความต้องการของประชาชนมีหลากหลายและซับซ้อน ยิ่งไปกว่านั้นการดำเนินการดังกล่าวของภาครัฐต้องได้รับความร่วมมือจากส่วนราชการต่าง ๆ ในการปรับปรุงการบริการให้มีประสิทธิภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่ง ต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น มีการดำเนินงานโดยยึดผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก หากปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้รับการแก้ไขทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความเป็นอยู่ที่ดีและมาตรฐานในการการครองชีพสูงขึ้น ดังนั้นการดำเนินงานหรือกิจกรรมบางส่วนที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องทำร่วมกับประชาชนในท้องถิ่น ด้วยเหตุนี้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้พัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการปัญหาได้ด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์ของตนเอง ครอบครัวและชุมชน ตลอดจนสามารถสนองตอบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้บรรลุผลสำเร็จในการปฏิบัติงานตามภารกิจและหน้าที่ของตนเอง จนสามารถบรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าวได้ ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนตามแนวแห่งรัฐส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการถ่ายทอดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ รวมทั้งการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น (เรวัตร กนกวิรุฬห์ , 2550)

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก มีจำนวนพื้นที่ 69,262 ไร่ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประกอบอาชีพส่วนตัวและลูกจ้างเขตพื้นที่ รับผิดชอบ 6 หมู่บ้าน มีจำนวนประชากร ทั้งหมดจำนวน 5,444 คน (<https://www.tyc.go.th/contact.php>) มีการบริหารราชการส่วน

ท้องถิ่นโดยได้ดำเนินการให้บริการประชาชนด้านต่างๆ ซึ่งเป็นหน้าที่หนึ่งตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ และตามแผนปฏิรูประบบราชการของรัฐบาลมีเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งคือให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับการบริการอย่างทั่วถึง และเกิดประสิทธิภาพสูงสุดและควรจะต้องมีการดำเนินการแบบบูรณาการร่วมกับภาคประชาชนเป็นหลัก หากขาดประสิทธิภาพในการบริหารงานจะทำให้เกิดผลกระทบในการปฏิบัติงานอาจเกิดความล่าช้าและประสิทธิภาพของงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายของแผนพัฒนาองค์กร แต่อย่างไรในการพัฒนาท้องถิ่นควรจะให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาชุมชนและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพราะจะทำให้รับทราบปัญหาและความต้องการอย่างแท้จริงภายใต้งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด อีกทั้งปัญหาหรือความต้องการที่จะพัฒนาเกิดขึ้นพร้อมกันหลายปัญหา ไม่ว่าจะเป็นงานด้านบริการหรือความต้องการพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิม หน่วยงานจะต้องมีการจัดลำดับความสำคัญต่อการแก้ปัญหาหรือการพัฒนา ที่ผ่านมามองการบริหารส่วนตำบลทับยายเชียงประสบปัญหาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ผลผลิตด้านเกษตรตกต่ำ ภาวะภัยแล้ง ไม่มีสหกรณ์ร้านค้าที่ชุมชนเป็นตัวกลางในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร การส่งเสริมอาชีพเสริมจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง ปัญหาด้านสังคมการดูแลผู้สูงอายุ ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาการระบายน้ำเมื่อฝนตกหนัก แหล่งน้ำต้นทุน การขาดแคลนน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ด้านสิ่งแวดล้อมขยะมูลฝอย เป็นต้น ล้วนแล้วเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องแก้ไขแต่องค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียงก็มีข้อจำกัดหลายด้านจึงทำให้การแก้ปัญหาการปฏิบัติงานในส่วนการให้บริการเป็นไปอย่างล่าช้า ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้ประชาชนเป็นผู้สะท้อนคุณภาพของงานบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลออกมาในรูปธรรมและเป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนา ทั้งนี้เพราะประชาชนเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก เพื่อเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตรงต่อความต้องการของประชาชนภายใต้งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลและเกิดความคุ้มค่า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

สมมติฐานของการวิจัย

เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ที่แตกต่างกันมีการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลกแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลท้ายบ่อ อำเภอรพพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ในการมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการวางแผนร่วมคิดและตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมการประเมินผล

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การการบริหารแบบมีส่วนร่วมของชุมชน

จรัสกร วังสิงห์ (2549 : 8) ได้ให้ความหมายคำนิยามศัพท์เฉพาะของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง กระบวนการพัฒนา สนับสนุนเปิดโอกาสให้ ประชาชนและแกนนำชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่ การร่วมตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติ การร่วมในผลประโยชน์ และการร่วมประเมินผล

กิตติชัย รัตนะ (2552 :1) ได้ให้นิยามความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนาด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม การเมือง โดยเฉพาะในบริบทของกระบวนการวางแผนดำเนินงานในเรื่องหนึ่งเรื่องใด อันจะเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีบทบาทในการร่วมคิดร่วมตัดสินใจ แก้ไขปัญหาตนเองอย่างแข็งขัน ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ความรู้และความชำนาญร่วมกับวิทยาการที่เหมาะสม และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนหมายถึง กระบวนการที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมตั้งแต่เริ่มต้น คือ ร่วมคิดค้นหาปัญหา และความต้องการของชุมชน ร่วมเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ร่วมวางแผนและกำหนดโครงการ ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติงานตามแผน ร่วมตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นในชุมชนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

ทฤษฎีการบริหารแบบมีส่วนร่วม

ปัจจัยการมีส่วนร่วมไว้ 5 ชั้น คือ 1) ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา พิจารณาปัญหาและความสำคัญ 2) ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการค้นหาสาเหตุแห่งปัญหา ชั้นที่ 3) ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการค้นหาและพิจารณาแนวทางการจัดการในการแก้ไขปัญหาชั้นที่ 4) ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา ชั้นที่ 5) ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการประเมินผลกิจกรรมการพัฒนา

ลักษณะการมีส่วนร่วม แบ่งเป็น 4 แบบ คือ (รจนา น้อยปลุก,2557)

1. การมีส่วนร่วมในการวางแผนและการตัดสินใจ การตัดสินใจเป็นศูนย์กลางของการเกิดความคิดที่หลากหลาย มีการกำหนดทางเลือก การประเมินทางเลือก และการตัดสินใจทางเลือก เปรียบได้กับการวางแผนเพื่อนำทางที่เลือกมาสู่การ

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ คนในท้องถิ่นสามารถมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ 3 วิธี คือการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากร การมีส่วนร่วมในการบริหารและการประสานงาน การมีส่วนร่วมในการขอความร่วมมือ

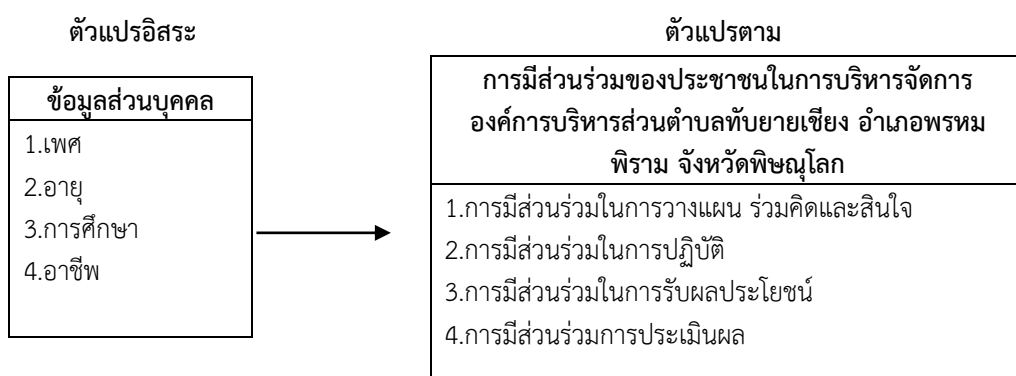
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมานานและมีผลในทางเศรษฐกิจ ซึ่งไม่ควรมองข้าม การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์แบ่งได้ 3 ชนิด คือ ผลประโยชน์ด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทางสังคม และผลประโยชน์ด้านบุคคล

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การมีส่วนร่วมในการประเมินผลทำได้ 2 รูปแบบ คือ

การมีส่วนร่วมทางตรง และการมีส่วนร่วมทางอ้อม ในการประเมินว่าใครบ้างมีส่วนร่วมและก่อให้เกิดความต่อเนื่องได้อย่างไร มีข้อเสนอแนะที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ อันจะก่อให้เกิดความสำเร็จอย่างไร มีการให้คำปรึกษาอย่างไรเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารได้ที่รับ โดยส่วนใหญ่แล้วเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเป็นผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบงบประมาณประจำปี

สรุปการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมในการวางแผนตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ 3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. **ขอบเขตประชากร** คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ใน 6 หมู่บ้านได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านไทรงาม หมู่ที่ 2 บ้านศรีเจริญ หมู่ที่ 3 บ้านไร่ หมู่ที่ 4 บ้านหนองมะคัง หมู่ที่ 5 บ้านทับยายเชียง หมู่ที่ 6 บ้านเขาน้ำสุด ซึ่งมีจำนวนสมาชิกอย่างเป็นทางการทั้งหมดจำนวน 5,444 คน (<https://www.tyc.go.th/contact.php>) ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คน (คำนวณจากสูตร Taro Yamane) มีวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยเก็บตามสัดส่วนของประชากรแต่ละหมู่บ้าน

2. **เครื่องมือในการวิจัย** เป็นแบบสอบถามประเภทปลายปิดและปลายเปิด มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.958 เป็นคำถามชนิดมาตรฐานวัดแบบ (Rating scale) ที่มี 5 ระดับ เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลความหมายมี 5 ตัวเลือก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 – 5.00 หมายถึง มีส่วนร่วมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 – 4.20 หมายถึง มีส่วนร่วมมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 – 3.40 หมายถึง มีส่วนร่วมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 – 2.60 หมายถึง มีส่วนร่วมน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.80 หมายถึง มีส่วนร่วมน้อยที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งวิธีการเก็บรวบรวม ดังนี้

เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยแบบสอบถาม และมีวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย สอบถามจากกลุ่มตัวอย่างของประชาชนที่มีส่วนร่วมต่อกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง จำนวน 361 ราย โดยเก็บตามสัดส่วนของประชากรแต่ละหมู่บ้าน

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สถิติเชิงพรรณนานำมาแจกแจงในรูปของสถิติ ได้แก่ โดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานทางสถิติในการเปรียบเทียบใช้ ค่า t - test สำหรับตัวแปรที่มี 2 กลุ่มได้แก่ เพศ และการทดสอบค่า One way Anova สำหรับตัวแปรที่มีตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไปได้แก่ อายุ การศึกษา และอาชีพ

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.8 อายุระหว่าง อายุ 40 – 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.3 การศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าคิดเป็นร้อยละ 33.2 อาชีพ เกษตรกร/รับจ้างทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 32.7

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ในด้านการวางแผนร่วมคิดและตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมการประเมินผล อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลกในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน

การมีส่วนร่วมของประชาชน	$\bar{X}$	S.D	ระดับการมีส่วนร่วม
1. ด้านการวางแผนร่วมคิดและตัดสินใจ	3.41	.927	มาก
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	3.49	1.005	มาก
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	3.45	1.011	มาก
4. การมีส่วนร่วมการประเมินผล	3.41	.971	มาก
รวมเฉลี่ย	3.44	.909	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ในภาพรวมการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการมีส่วนร่วมทุกด้านอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ(ค่าเฉลี่ย=3.49) รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย=3.45) ส่วนด้านการวางแผน ร่วมคิดและตัดสินใจและด้านการร่วมประเมินผล (ค่าเฉลี่ย=3.41) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1. ด้านการวางแผน ร่วมคิดและตัดสินใจ ประชาชนส่วนใหญ่มีการให้ข้อมูลในการตัดสินใจวางแผนในการเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนเพื่อการแก้ไขพัฒนา ร่วมประชุมเพื่อแก้ปัญหา รองลงมาการให้ข้อมูลต่างๆ ในชุมชนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจคัดเลือกโครงการ การมีส่วนร่วมน้อยที่สุดในด้านการวางแผนด้านนโยบายการพัฒนาของ อบต. ในการเข้าประชุมเพื่อร่วมในการวางแผนและการสำรวจความต้องการในการพัฒนาของประชาชนในชุมชน

2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคัดเลือกคณะกรรมการการพัฒนาของ อบต. รองลงมาคือมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลแผนงานการพัฒนาของ อบต. ร่วมประชาสัมพันธ์ข้อมูลของแผนการพัฒนามีส่วนร่วมระดับมาก และน้อยสุดคือส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่มงานต่างๆ ในชุมชน

3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ด้านการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกจากการพัฒนาสาธารณูปโภค เช่น ประปา ไฟฟ้า สิ่งแวดล้อม เป็นต้น และด้านการรับรู้ข่าวสารของชุมชน รองลงมา การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ในด้านต่างๆ น้อยที่สุด คือการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของท้องถิ่นยังไม่คุ้มค่า

4. ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับความก้าวหน้าการพัฒนาของ อบต. รองลงมาคือการเสนอและแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินผลและการให้ข้อเสนอแนะ อันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการวางแผนการพัฒนา น้อยที่สุดคือการประเมินผลการทำงานตามแผนงาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ การศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ยกเว้นด้านอายุ อาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 2-6)

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วมของประชาชน	เพศ				t	Sig.
	ชาย		หญิง			
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. ด้านการวางแผนร่วมคิดและตัดสินใจ	3.39	.941	3.42	.985	-.302	.961
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	3.48	.847	3.49	1.503	-.049	.763
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	3.46	.948	3.44	1.059	-.166	.868
4. การมีส่วนร่วมการประเมินผล	3.43	.904	3.40	1.022	-.263	.793
รวม	3.44	.466	3.44	.965	.026	.793

จากตารางที่ 2 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามอายุ

การมีส่วนร่วมของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Sig
1. ด้านการวางแผนร่วมคิดและตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	16.604	5	3.321		
	ภายในกลุ่ม	347.459	355	.979	3.393	.005
	รวม	364.063	360			
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	9.010	5	1.802		
	ภายในกลุ่ม	300.430	355	.846	2.129	.061
	รวม	309.440	360			
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	17.322	5	3.464		
	ภายในกลุ่ม	351.365	355	.990	3.500	.004
	รวม	368.687	360			
4. การมีส่วนร่วมการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	13.163	5	2.633		
	ภายในกลุ่ม	326.897	355	.921	2.859	.015
	รวม	340.060	360			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	12.964	5	2.593		
	ภายในกลุ่ม	284.824	355	.802	3.232	.007
	รวม	297.788	360			

จากตารางที่ 3 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามการศึกษา

การมีส่วนร่วมของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Sig
1. ด้านการวางแผนร่วมคิดและตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	9.665	5	1.933		
	ภายในกลุ่ม	345.398	355	.998	1.936	.088
	รวม	464.063	360			
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	5.104	5	1.021		
	ภายในกลุ่ม	304.336	355	.857	1.191	.313
	รวม	309.440	360			

การมีส่วนร่วมของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Sig
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	12.074	5	2.415		
	ภายในกลุ่ม	356.613	355	1.005	2.404	.037
	รวม	368.687	360			
4. การมีส่วนร่วมการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	7.848	5	1.570		
	ภายในกลุ่ม	332.213	355	.936	1.677	.139
	รวม	340.060	360			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	7.592	5	1.518		
	ภายในกลุ่ม	290.197	355	.817	1.857	.101
	รวม	297.788	360			

จากตารางที่ 4 พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามอาชีพ

การมีส่วนร่วมของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Sig
1. ด้านการวางแผนร่วมคิดและตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	41.521	5	8.304		
	ภายในกลุ่ม	322.542	355	.909	9.140	.000
	รวม	364.063	360			
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	24.569	5	4.914		
	ภายในกลุ่ม	284.871	355	.802	6.124	.000
	รวม	309.440	360			
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	36.219	5	7.844		
	ภายในกลุ่ม	329.468	355	.928	8.452	.000
	รวม	368.689	360			
4. การมีส่วนร่วมการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	31.100	5	6.220		
	ภายในกลุ่ม	308.961	355	.820	7.147	.000
	รวม	340.060	360			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	33.020	5	6.604		
	ภายในกลุ่ม	264.769	355	.746	8.855	.000
	รวม	297.788	360			

จากตารางที่ 5 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อภิปรายผล

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายายเชียงอำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ด้านการวางแผนร่วมคิดและตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเชียรทอง ทองนุ่น (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลผาจุ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. พบว่าการบริหารจัดการในด้านการบริหารและติดตามผลขององค์การบริหารส่วนตำบลผาจุ แต่ไม่สอดคล้องกับบรรณพล เสือแท้ (2560) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลเกาะพยาม อำเภอเมือง จังหวัดระนอง. และ อีรยุทธ สุดเสมอใจ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตึก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย. พบว่าการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของอบต. อยู่ในระดับปานกลาง น้อยที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมการประเมิน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

1) ด้านการวางแผนร่วมคิดและตัดสินใจ มีการให้ข้อมูลปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนเพื่อการแก้ไขพัฒนา และข้อมูลต่างๆ ในชุมชนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจคัดเลือกโครงการ การมีส่วนร่วมน้อยที่สุดในด้านการวางแผนด้านนโยบายการพัฒนาของอบต. ทั้งนี้เนื่องจากส่วนมากในการประชุมในการจัดทำแผนวางแผนมาจากผู้นำชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชนมีน้อยเพียงรับนโยบายมาปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเชียรทอง ทองนุ่น (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลผาจุ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลผาจุ ทั้ง 3 ด้านได้แก่ การกำหนดนโยบาย ด้านการบริหารงาน และด้านการติดตามประเมินผลอยู่ในระดับมาก และในระดับน้อยที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัย รจนา น้อยปลุก (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลแจ้ห่ม อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง. พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลแจ้ห่ม อยู่ในระดับปานกลาง และมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นยังน้อย

2) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติที่มากที่สุดในเรื่อง การคัดเลือกคณะกรรมการการพัฒนาของอบต.และการประชาสัมพันธ์ข้อมูลแผนงานการพัฒนาของ อบต. สำหรับการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่มงานต่างๆ ในชุมชนยังน้อย เป็นเพราะชุมชนมีกิจกรรมและโครงการไม่มากนักเนื่องจากงบประมาณมีจำกัด สอดคล้องกับงานวิจัยของภัชรินทร์ กอบตระกูล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีสึกษาในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเบรี อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี.พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนตำบลเกาะเบรี ในด้าน คือ การมีส่วนร่วมทางการเมือง และการบริหาร การมีส่วนร่วมประชุมแสดง ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ การมีส่วนร่วมในการบริจาคเงินแรงงาน วัสดุ การมีส่วนร่วมตรวจสอบติดตามและประเมินผล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับบรรณพล

เสือแท้ (2560) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพยาม อำเภอเมือง จังหวัดระนอง. พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมดำเนินการ บทบาทของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นการมีส่วนร่วมดำเนินการ เกี่ยวกับกรรมการฝ่ายต่างๆ ในกิจกรรมของ อบต. มีค่าน้อยที่สุด เป็นด้วยประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพยาม ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรและค้าขายทำให้ไม่ค่อยมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วม

3) ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ประชาชนได้รับผลประโยชน์มากที่สุดด้านการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกจากการพัฒนาสาธารณูปโภค เช่น ประปา ไฟฟ้า สิ่งแวดล้อม เป็นต้น และด้านการรับรู้ข่าวสารของชุมชน การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ในด้านต่างๆ น้อยที่สุด คือการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของท้องถิ่นยังไม่คุ้มค่า เนื่องจากคนในชุมชนให้ความสนใจในเรื่องข่าวสารข้อมูลน้อยและไม่ค่อยให้ความสำคัญในการร่วมมือในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะเรื่องการจัดจัดขยะมูลฝอย สอดคล้องกับรจนาน้อยปลูก (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลแจ้ห่ม อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง พบว่า การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อย่างน้อยในด้านสาธารณูปโภคที่องค์กรปกครองท้องถิ่นจะต้องรับผิดชอบดูแลเพราะเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ประชาชนต้องได้รับ

4) ด้านการมีส่วนร่วมประเมิณผล ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เพียงได้รับรู้ความก้าวหน้าการพัฒนาของ อบต. มีการแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินผลและการให้ข้อเสนอแนะบ้าง การมีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานเป็นเพราะประชาชน ไม่ค่อยเข้าใจในกระบวนการติดตามประเมินผล สอดคล้องกับงานวิจัยของอรรถพล เสือแท้ (2560) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลเกาะพยาม อำเภอเมือง จังหวัดระนอง. พบว่าด้านการติดตามประเมินผล ในภาพรวมพบว่า ระดับบทบาทของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการบริหารงานภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นติดตามตรวจสอบการ ปฏิบัติงานและพฤติกรรมของพนักงานส่วนตำบล/เจ้าหน้าที่ของ อบต. มีค่าน้อย แต่ไม่สอดคล้องกับเชียรทอง ทองนุ้ม (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลผาจุ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. กล่าวว่าส่วนใหญ่ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านการติดตามและประเมินผลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ด้านการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายบ่ียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก พบว่า

1) ปัจจัยด้านเพศ การศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายบ่ียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรยุทธ สุดเสมอใจ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตึก อำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย. พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตึก ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ แตกต่างกันไปไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานของ อบต. แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกพร แสงศรี (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะปันหยี อำเภอเมือง จังหวัดพังงา. พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะปัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ปัจจัยด้านอายุ อาชีพ แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของชาติชาย ทองสง (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดพิจิตร พบว่าประชาชนที่มี อายุ อาชีพ ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระต่างกัน มีส่วนร่วมในการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของเรวัตร กนกวิรุฬห์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยอายุ อาชีพที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรได้มีแนวทาง หรือ นโยบายการปฏิบัติงานและมีโครงการ กิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยเน้นการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมกระบวนการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการประสานงานจะทำให้การบริหารจัดการ เป็นไปได้ตามเป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมในการพิทักษ์ผลประโยชน์ของชุมชน
2. ควรมีการรายงานผลและการติดตาม การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดแรงกระตุ้น การสื่อสารที่ดีกับประชาชนเป็นการสร้างความโปร่งใส ความ เข้าใจ และความร่วมมือในชุมชนการร่วมมือ เพื่อสามารถนำข้อมูลไปวางแผนการพัฒนาชุมชนให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการเชิงรุกของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ทับยายเชียงให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน
2. ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพในการบริหารงานบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลกโดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพแบบการมีส่วนร่วม
3. ควรมีการประเมินการบริหารจัดการและการให้บริการของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

แนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารจัดการองค์กร ในแผนระยะยาวเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร แสงศรี. (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะปันหยี อำเภอเมือง จังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์ : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- กิตติชัย รัตน์ะ.(2552). ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและภาคีเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. เอกสารประกอบการสัมมนา. วันที่ 12-13 พฤศจิกายน พ.ศ.2552. โรงแรมมณเฑียร จังหวัดชลบุรี.
- จงรักษ์ วงษ์สิงห์.(2549). การพัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะของบ้านปากคลองบางคู้ ตำบลบางคู้ อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ชาติชาย ทองสง. (2554). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เขียรทอง ทองนุ่น. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลผาจุ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิติ. วิทยานิพนธ์ : ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิติ.
- ธีระยุทธ สุดเสมอใจ. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดึก อำเภอศรีสขาลัย จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ : ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิติ.
- ภัชรินทร์ กอบตระกูล. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรณีศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเปริด อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี. ขอนแก่น: รายงานการศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รจนา น้อยปลูก. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลแจ้ห่ม อาเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง. กรุงเทพฯ: รายงานค้นคว้าอิสระ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- เรวัตร กนกวิรุฬห์. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. ขอนแก่น: รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เสนาะ ดีเยาว์. (2546). หลักการบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 3). พิมพ์ลักษณ์ , กรุงเทพฯ : คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรรถพล เสือแท้ (2560). บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพยาม อำเภอเมือง จังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.